

[Industriministeren]

adgang til at undlade at overtage og til at afbryde et arbejdsforhold, uden at det får daggængemæssige konsekvenser.«

Jeg henholder mig hertil.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 161:

Forslag til lov om et forebyggelsesråd.

Af indenrigsministeren (Enggaard):

(Fremsat 14/1 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Dette forslag er en forbedring af det lovgrundlag, Forebyggelsesrådet bygger på i dag, også selv om en del af udvidelserne af ressourcerne og økonomien baserer sig på en styrkelse af indsatsen mod tobakkens skadelige virkninger.

Med hensyn til tobakkens behandling i øvrigt er der et selvstændigt lovforslag herom, og jeg skal alene sige, at den måde, man har prøvet at løse det på administrativt, nok er den mest hensigtsmæssige, nemlig ved at lade det glide ind i Forebyggelsesrådets arbejde, men dermed være ikke sagt, at forslaget er ideelt.

Socialdemokratiet fremsatte den 4. november 1986 et beslutningsforslag, der gik længe i retning af en forebyggende indsats, end regeringens forslag her er udtryk for. Vi mener f.eks., at lovforslaget mangler noget mere konkret om det lokale forebyggende arbejde. I fremsættelsen tales der om, at det lokale arbejde udvikler sig. Ja, det udvikler sig, men efter vores opfattelse udvikler det sig for langsomt.

Vi er ikke så tilfredse med den lokale indsats, som regeringen er. Det landkort, der er aftegnet i Forebyggelsesrådets beretning for perioden 1. januar 1984–30. juni 1986, viser, at der er mange kommuner, der endnu ikke er gået i gang med dette arbejde, og der er enkelte amter, der heller ikke er det. Jeg mener, at dette kort med al tydelighed viser, at der mangler aktivitet rundt omkring i landet. Kort sagt mener vi, at der mangler lovparagraffer, der fastlægger rammerne for det lokale arbejde.

Det er naturligvis meningen, at de lokale myndigheder selv skal udfylde rammerne, og det kan være individuelt, hvad man mener der er mest hensigtsmæssigt for de enkelte områder, men vi savner det mere præcist i det foreliggende lovforslag.

I øjeblikket er der en forsøgsordning i gang centralt med ansættelse af en forebyggelseskonsulent, finansieret af Indenrigsministeriets sundhedspulje, og det synes vi er helt fint.

Socialdemokratiet havde gerne set, at lovforslaget havde indeholdt bestemmelser om mindst én forebyggelseskonsulent i hvert amt, sådan som det er tilfældet i Vejle Amt. Det er efter vores opfattelse nogle positive erfaringer, man har gjort i Vejle Amt. Det har givet et godt skub i det forebyggende arbejde også i kommunerne i amtet.

Jeg mener, der er behov for, at der ansættes forebyggelseskonsulenter rundt omkring i amter og kommuner, og det synes jeg burde være fremgået af lovforslaget.

Jeg mener, der er et behov for at motivere både amter og kommuner og ikke mindst befolkningen selv til en større indsats på det forebyggende område, og det kan gøres på mange måder. Jeg mener, at forebyggelseskonsulenten kunne yde en god indsats.

Jeg tænker også på, at det kunne præciseres lidt skarpere, at en sundhedspædagogisk indsats ville være nødvendig. Jeg ved godt, at der foregår noget, og jeg mener også, der foregår meget godt arbejde, men en virkelig bred indsats på det sundhedspædagogiske område ville virke hensigtsmæssigt på det forebyggende arbejde både fra centralt og fra lokalt hold.

Socialdemokratiet er positiv over for det forebyggende arbejde, og vi mener, at der på det sundhedsmæssige område ligger både et personligt ansvar og et ansvar hos det offentlige. Vi vil i udvalget arbejde for at styrke det forebyggende arbejde både centralt og lokalt.

Karen Højte Jensen (KF):

I alt for mange år har de sundhedspolitiske initiativer taget udgangspunkt i sygdomsbehandling, og faktisk må vi vel erkende, at hele systemet er indrettet til behandling, mens den forebyggende indsats har stået i skyggen. Denne mener vi fra konservativ si-